

[Jens Thomsen.]

til at give en ekstra Bevilling, saaledes at de Folk, der her er omtalt, kan faa et Statstilskud. Jeg har ikke Indtryk af, at det er den almindelige Opfattelse i Venstrekredse. Forleden Dag saa jeg i hvert Fald i et Venstreblad fremhævet, at Venstre havde gjort et stort Arbejde for at faa bevilget Statstilskud til de Landmænd, som sidste Aar indsendte Andragender om Tilskud inden for den Frist, der var fastsat i Loven, men Venstre var nødt til at opgive Kravet, for ellers kunde der ikke gennemføres en Reparationslov for Byerne, skrev vedkommende Blad. Det er saare betegnende, men efter min Mening beskæmmende for Venstre, at Landbruget maa nøjes med smukke Talemaader. Venstre havde i sin Magt at gennemføre Landets Ligestilling med Byerne, hvis man fra anden Side ønskede at fortsætte denne Lovgivning for Byerne.

Det er urimeligt at fortsætte denne Lovgivning for Byerne, naar man ikke vil fortsætte den for Landet; men dobbelt urimeligt er det, at man ikke vil give Statstilskud til de Folk fra Landet, som i Tro til Loven sidste Sommer udførte deres Bygningsreparationer. Der er mange af disse, som har meget daarligt Raad til selv at betale Arbejdet, medens der sikkert er mange af dem, der efter det foreliggende Lovforslag kan faa Statstilskud, fordi de har en Byejeendom, som har Raad til selv at betale det.

Dette er en ganske urimelig Fremgangsmaade, som vi ikke kan være bekendt at fortsætte med. Sidste Sommer var der en Landhaandværker, der spurgte mig, hvorfor Staten gav 40 pCt. højere Tilskud i Byerne end paa Landet, og jeg maatte erkende, at jeg ikke kunde give ham en fornuftig Begrundelse. Vedkommende Haandværker hævdede tilmed, at det er betydeligt dyrere at udføre Byggearbejder paa Landet end i Byerne. Landmesteren maa nemlig købe alle Materialer i Byerne og faar derved en betydelig større Fragt; i Arbejdsloen maa han betale samme Timeløn, som der betales i Byerne, og hans samlede Udgifter bliver derfor betydeligt større end Haandværkerens i Byerne.

Min Gruppe maa ogsaa paa dette Omraade kræve Landbrugets Ligestilling med

de andre Erhverv, og saafremt Samlingspartierne ikke vil respektere dette rimelige Krav, maa vi gaa mod det foreliggende Lovforslag. Vort Krav om Ligestilling paa dette Omraade betyder, at hvis man vil fortsætte denne Lovgivning i Byerne, maa den ogsaa fortsættes paa Landet. Men særlig uretfærdigt er det, naar Samlingspartierne berøver mange fattige Landmænd deres forventede Statstilskud til en Udgift, som de har afholdt, og samtidig vedtager en Lov, der medfører Statstilskud til Velhavere i Byerne.

Min Gruppe maa, som sagt, nedlægge en skarp Protest mod en saadan Lovgivning, og vi maa derfor gaa imod det foreliggende Lovforslag.

Indenrigsministeren (*Jørgen Jørgensen*):

Jeg takker Ordførerne for de 4 Partier for Tilslutningen til Lovforslaget. Jeg skal være villig til at drøfte de Spørgsmaal, som er rejst, i et Udvalg. Jeg gør dog opmærksom paa, at naar der er sat saa knappe Frister i Forslaget, som der er, skyldes det den Omstændighed, at jeg anser det for nødvendigt, at vi samler al vor Opmærksomhed i den egentlige Byggesæson om Nybygninger for at skaffe Boliger, og at vi i den størst mulige Udstrækning anvender de Materialer, der er til Raadighed, til dette Formaal. Jeg gør opmærksom paa, at der ogsaa i tidligere Love af samme Art har været forholdsvis korte Frister, og jeg tror, at hvis man vil opfylde det Formaal, som jeg gaar ud fra vi alle er enige om, nemlig at vi fortrinvis skal forbeholde til Boligbyggeri og Nybyggeri de Materialer, der er til Raadighed, og den Arbejdskraft, vi raader over, saa skal vi være varsomme med at give Frister, der rækker ind i den egentlige Byggeperiode.

Fordelingen af Materialer er jo ikke noget, der sorterer under Indenrigsministeriet. Jeg ved nok, at der ikke alle Vegne er Tilfredshed med Fordelingen paa dette Omraade; det er i det hele taget meget vanskeligt, naar der er Knaphed paa en Vare og den skal fordeles til saa mange, som der her er Tale om, at foretage Fordelingen saaledes, at alle bliver tilfredse. Vi kan naturligvis godt drøfte dette Spørgsmaal nærmere i det kommende Udvalg, og hvis man kan paapege særlige Forhold, skal jeg gerne gøre Handelsministeriet opmærksom derpaa.